

73.

U. B. BERGEN
Ms. 73

No 73.
~~~~~

U. B. BERGEN
Ms. 73

Den Pligt ret at benytte
sig af vor Tidsalders And

Indvægtet i en Ealm Forsættel an
S. J. Mr Conrector Kisbye
nuu declameret an And: L. Schram, af H. Martig
1803

1873

Dear Mother
I have just received your letter
and was glad to hear from you
I am well and hope these few lines
will find you the same

I have not much news to write
at present I am still in the
same place and doing the same
old work

1873

Tryk og Trykærnt,
føljende Forsamling!

Det er for mig med sin Lidskabet: - Det er
den Gode, som den gode Nation, - som alle det,
der angik os, og for os til; - alle det
tilraab, som især i de Liden, som vi se i os,
lyder fra alle Lande, - alle det, som at siges,
Gode Lidskabet. -

Der er alle det vilde. 1) Der er alle det vilde

1) Der er alle det vilde. 2) Der er alle det vilde
2) Der er alle det vilde. 3) Der er alle det vilde

3) Der er alle det vilde. 4) Der er alle det vilde
4) Der er alle det vilde. 5) Der er alle det vilde

5) Der er alle det vilde. 6) Der er alle det vilde
6) Der er alle det vilde. 7) Der er alle det vilde

= Hvide, - hvor jeg gaaer ni nye Torndru
og af Tingene i Mødt, nye Ansiglinger af
den Diabur og Begynderen. —

Maximian Laaber ingen (Stillestuen). —

For sin Oldtid, hvor ingen sig Lonje
Elevationer veller for, - indtil dette Faldlag,

For den langtbortliggende Pland, som en
Therschells Lør Ruffen Kundskab om, - indtil
alt det der ligger indsiglet for Cyat; For

den imaalige Hvide af den alt uglevende
Mierum, - indtil Orum, der taler sig Stønt
Lidrig og ingrufted en (Stillestuen og den,

ligger, - Altid og overalt er Berøgt. —

Med hvilken summe Drøm, bringer alle
Tidens Drøm somma I? - hvor snart flyver
den, lige ja Diener forbi? - og som slægt
bringere os, lige nærmeren til vor fulværdige

Maal: - (Hvor er vor Barnsoms
dansk med alle sine tilbøjelige, Ousker og
Erøng? - Hvor er vor Ungdoms Dine,

med dem vi skulle tage os, som skal os vor
Vej tilbage? - Hvor adskilling i
Tidens idvillighed og Hæder af Tidsdringen, som
farer ubestemtlig Tidslydsige og alt sammen,

af Lige og Leds Hale - Hvor Tidens

Skander og nu nye Sarrand af Kundskab og
Erfaringen, - nye Dinnur af Kraft, An-
vendelse og Virksomheder, som gaa ligesom
Maader Læu brynder nok og nye Maad
manglerde Gavn, naar de rigtig brugtes.

Dette er de bedste som tilføje Læu
slig Læu, - Dette er Læu og Læu,
nyer, som Læu og Læu og Læu
- alle glæder sig. - - - - -

Læu fra med sin Læu Læu og Læu
nu med og Læu Læu af alle Læu, som Læu
- Læu Læu og, - Læu Læu Læu Læu Læu

Læu Læu Læu Læu Læu i Læu,

- wegen Sonstigkeit, der wegen Sie in i Sonstau Son,

- wegen Begierung aller a rang, der ogvalde i Jæsteb,

og give den Sonstauun Son til Smit, for vi far ind i

sigte, om vi ikke kunde Luvne at uundte den Evident

Gave til Luffa for Mængdeligfanden.

Man maa lære at indse de Sundede og Lortene,

Som udfører den Lidsaliden Sonbyter, - man

maa ikke at Lidsomme vor Lidsalidens

Lortene efter den Sande Vær, - man

maa stræbe med ugalens Mærkelige at uund,

Lidsaliden og indbræk del gode, som andele ikke

Sagen Jæst i, for at man informere den Lidsomme

Idt som Maal udsuon, som Maanedens ^{ligesuden} ~~kon~~ i

fastsatte igjenslagene for sig vil Liden Lommen til.

Kunst-Linden bringer til Moders og Svandens

Den aldrig skilte Bringer at vil

Byllan Udbrudene og vigtige i Dandens

af vigtige Skidens labor, af vigtige med Solen

Skillen for sig vil bringe af de vigtige Bringer af

Den uanselige Skid og Svandens Skidens

af alle Kunstens Skidens for vi alle Liden at tale for?

Kunst-Linden Liden Liden, Svandens Liden Liden

Skidens Liden Liden, Svandens Liden Liden

Liden Liden Liden Liden. — Et godt Liden

Liden Liden Liden Liden, — Liden Liden Liden Liden

Liden Liden Liden Liden. — 77

Mitt i den Naturske Lovorden, — mitt i den
Lingens uafslidelige Lov Gud Manges Lov efter
sin uerholdes Vi Konger uafslidelig Paar, Gilla: —

Erken Gud som ellers tilbageholder, — man som Gud
Lod bliv langt tilbage og uden, ellers ellers, ellers
den med Gud Manges og Gud Manges (Lind), og
og mangen Gang fatter den Gud Manges som i en
uforsagelig Lovorden: Gud den ellers gode
sig bliv med Gud Manges og Gud Manges, —
Gud den ellers ~~og Gud Manges~~ Gud Manges Lovorden
af Gud Manges Gud Manges og Gud Manges, — Gud den
ellers med Gud Manges af Gud Manges Lovorden
til Gud Manges, — Gud bliv med Gud Manges
indholdes Gud Manges Lovorden, — Gud bliv med Gud
Lod Manges Gud Manges af Gud Manges til
Gud Manges Lovorden.

✓
Lindan löbar sin Fuldenselge i mödte, man fan
blivar þarfa þannuð, man þengjundrefu allan
i dicitra af Lohlaunum. — Þu þaar

fan þu nnaþu og forðit. — Alla fan

Liddaltrank, þu noga fan þu nogað skub þu nna-
þu nna allanð gangu þu nna þu nna.

✓
Þu nna fan allan þu nna þu nna. — Þu nna

Löbar Natunub minnð þu nna þu nna, man fan
þu nnað ulla af þu nna skub þu nna þu nna.

✓
Þu nna fan, þu nna all omþing fan þu nnað þu nna og þu nna

þu nna, man fan þu nna af þu nna þu nna þu nna þu nna
þu nna þu nna þu nna þu nna, þu nna fan þu nna þu nna

✓
Lindan þu nna. —

Olav og Forniringskøbmanden, naar en jævnlig
Købmandlig Siger, at han med Elterlandskaf
og Megaligfæ, med Læser og Dømsagfæ, med
Gang til Konligfæ og Kongemægelfæ han selv, den
"en sin Damsning af sig selv.

Den gamle Dyrkelsen, da han med Dømskælfæ
"Løjer, at han selv saa langt tilbage; uendte
Løjer han gaa Mod, gaa Løjer igennem at indfæ
det forfæ. — — — Kraften,
som med sin Dag Stulek som forværlig, som
na Dømskælfæ til en Dømskælfæ, hvoraf han
ikke med igennem at indfæ den.

Dømskælfæ af fæ. Dømskælfæ Løjer som Dømskælfæ
Dømskælfæ, at han ikke selv til den Mængde "Alte.

Zau søger at flye Dem afjæ, inden at betale,
at fan Dem et funderisær de fidele Baand, der
Lugthede fan til sin Mælsær, - og i Hæstet
nem fan at møde Mænsfælar, der gjør
fan gæst Læd af Læd. —

Uron og Misforståelse træder i Dækt fæder.
glæde Solen af sin Elyær og Virksomhed. —

Læd fæder, der fæder fæder fæder fæder,
bliver fan til fæder, - og blæder alle fæder fæder
fæder bliver Læd at fæder; det er fæder: fæder at
Læder der Dæderglæde, fæder fan nu er Læder
fæder er fæder fæder. —

Zau anslæger fæder fæder, at det fan læder fan og fæder
fæder fæder, fæder fæder fæder fæder til fæder

Qvædet som til hans Meninges. —

Han længte tilbage til sin Fruen, som han havde
- staaet og gik ind i i Leiligheden, hvor som han

han havde givet sig til at se på den. —

Han havde været, han glædede sig og gik ind i den
sin tilfældige. — Han var i sit Liv blinde

staaende stille og saa Baanen, — som den blinde tilbage
- lag sin Livs alder som bedømmelse og saa den og

Almindeligheden fra en anden Lørdag til Dyrskind,
han havde været altid igennem id forfærdigt Glæde. —

Alk, som han var og havde været, som som han
- som i den ubar og uforståelig, efter som han mang-
- lende den nødvendige Fordringslister til at bedømme det, —

Og dogtan gav ellers affolck sig fra sin Dom:
Gav ellers dog ogsaa nu dem givne beviserne sig af
sin Dømmeslut, som gav med sin Koldblodighed
for alle Mannafteelige Anliggender allermest for længe
for tabben. ————— *Tjinnum in Læben*

af Hypoteser og Sophismer, som Indtilværingens-
Kraften havde som, i Hænde et uadeligt Resultat
af et og læstet Uudforsøget. ————— *Lidvalde,*

men, hvor i gav en fornuft, villegger som *Thuingen* og
Grundfæstninger, som ingen anden gav *var* sålden
gav, og gav for at forlære alt det, som *urimel-*
ligt, der ellers er stambæst som *sin D.* —————

Alle gav Datter af *Kindtalen* og *Tuefig-*
ter, i *Læstet* indsamlet, som med *Enden* *Læstet*

Clavna forældene og forrøstede; thi Hvirfsta,
der kan tilføjes efter Moden Lignelse som Skæbne,
og i sin Periode for sin Hjertings-^{Widenskaben} og
sin Hjertings-^{Widenskaben} Methode. — Ublinest

med den nu nævnte ^{Widenskaben} ^{Widenskaben} Præsentation, —
ublinest med ^{Widenskaben} ^{Widenskaben} Lovdringer og Træng, — gaar

han dog stadig sin gamle Gang Løb, indtænker
grundlæggende Byn at lufte de Lovdringer, som
i Anvendelsen af saub. Præsentation og i Hjertingen
af saub. Hvirfsta Lovdringer nu grundlæggende
Omgangsmærke. — Digselv

Aarmet Drom' kan han ikke; — Zoo kan
vel byde Volan, ad den saub. stilla i sit Løb.

Daaldris forfølelse at sig med faadun um, som
iller fordrum som med sin eidsalder, um er
lignsom i d'ord fordrum. — Dog — ant

er det at fordrum som med sin eidsalder, — at auct
er det, at ~~Drum sig og for efter af fordrum~~ ~~Drum sig~~

Gaa sig i faste Vinger af frum af den, og
Slagor endring, lig Doms og lugt i sin Sligt,

Saa nu frum sig til, en auct, — Saa at modt =

System til at auct. — Ent er det, at

Lind og grøn Lindum Claud; — ant aucter det,

at Drum sig og for efter af fordrum ~~Drum sig~~

Ent er det, at giør nu wib og forstandig Brug af de

Gaver, som aucter veller ob, — ant aucter det,

at staa sig mod alle indbyrdt Misbrug.

med lifgjefom i den eldgamla rodfasade Lag, och
Ljiten och de foralla munda Stormens
Kost sagt. For at briga nor i indalens Uttryk /
illa i den grundig Ombanubning som den var
Paleolog eller Neolog. _____

Föreläsning!

Da vi kom i en tid gaan mellan Oglöfning
gjör med Lindeliga som Frid, och Orsaken
med en fithil i Lindel Glande i den tid sig, og
Lindeliga i en tid med glöfning, och
og, da att i Dag, - med att at ginn Lath. I den kom
= Aftallic Föreläsning i den tid i
Föreläsning, - ut falthen i min Lof at Lath som

for min Madfæderne's Ord for, naar
det var mig tilladt virke at forloste den
Materie. — I tillid til den

Daarfor, at de Competenteste, Foruuden for man-
-liges de ricklyste, — overbragt om, at man i
forbragning af en Lalds Materie og Laldsnes forsigte
plaaner manglar i Form og tilforing, som
ing da at lald om.

Den Pligt ret at berge sig af
vor Tidsalders Crand

I.

Spurter vil nu Etsaltes Crand? — og forlader
vilde den? — Dette henger af forid til nogen
noget by foruuden —

En Eidsaltes Aand Salten man den Eendommen,
der fæstet i den, - som den Maakt, og af hvilken man
anfører de vigtigste. Spindtærk, - den Sand, man tilføjer
den, - det sørgede, hvorefter man bringer den mod Jivanden. -

Den er den Dømmen af Bagnen, som man lægger
sig om det Vand og Sælen, om det vifte og tvindommen,
om det vigtige og ubetjærlige, om det og Urd, om
Skönhet og Jæstigt. — Den er den Aand,

Jvorgea man anfører af den Bagnen, og den anden,
værdt den sand af den anden og Jvorgea mangrindes den.

Med den Ord: Eidsaanden er den Dømmen
som Mængden af den Sand, den Sælen og
den Dømmen i en vis Eidsaltes.

Talar man om ¹Biddalkonst Orens, Da Lofsaunt
Det her i Dardlofsud om de Samme ²Banker og
cultiverede ³Munsteres Lading og ⁴Faulmaark;

Lun gaa den her ⁵sidvanden vider, lig ⁶Widder,
Der ellers vider gaa ⁷gamts Omflaet til en ⁸ny ⁹Byk;

Sollmaaf den forholder sig som ¹⁰gamts ¹¹Allyriid, Der ellers
et ¹²brøns af ¹³sidvanden ¹⁴Stormind; ¹⁵Den en
Revolutions ¹⁶Orian ¹⁷den ¹⁸brøns ¹⁹en ²⁰faa ²¹ny ²²Byk.

Opaa gimer der ²³mellem, ²⁴den ²⁵den ²⁶Maad af ²⁷Wiglig-
er ²⁸her, der ²⁹lig ³⁰Allyriid i ³¹gamts, ³²brøns ³³mellem ³⁴ind,
Der ³⁵brøns ³⁶af ³⁷sidvanden, og ³⁸der ³⁹lær ⁴⁰sig ⁴¹ellers
brøns ⁴²af ⁴³noget ⁴⁴Stormind.

Da blimr under for den ^{de} Sidsaltes, eller ogsaa de
vagr form over den; Da er det, den, om den endog
sænk langt nogle Sletter tiligens eller fletigens; Deres
^{de} Sidsaltes Bølger indgaa den; - fluttede flaar de
Siltage, - vollen den kan de ikke. . . . .

Oftre vidner vigtige og som Begjæringerne
Sidsaltes, - og endda ender igien med en meget Siltage,
" vidning Bølge Begjæringerne form, som med Sidsaltes
den modificeres:

Der er den Sidsaltes Begjæring,
Juden, og for den den og sig, den for gind saa bered
at det vil den for den Sidsaltes, som.

Og for den af Begjæringerne, Sidsaltes, - som Refor
" mationen, - og som den Franke Revolution;

Man får dog ikke den forstærkede Sælskraft og saa
faar nu stor Fuldbyrdighed og siender Begjæret?
Var ikke med ham Pius den Anden, — med Jönsen
Lindbergh, — og med Gustaf Medicus, det Bysantinske
Afskrift af indføiren af den gamle Philosophi, — nu med
Evangelium og Lige efter Kristofers Blom og Lorange og
Lindbergh — saa var man nok vel uindgyet Lægen og
den Sælskraft og nu lettere Maade at giøre Begjæret
almindelig Valium; Ligeledes, saa er den
Catholiske Sjælskraft i det 16de Aarsindret
i den mest siender omvendte Sælskraft; — saa er den
ikke saa fløindig Maade følger Nationernes Vedtæg-
ter, og den er nu saa især Gæst og den er den, —

See man fællærlig Reformationen ikøn brødt Lønn, som
see meglig vordet gaa Tidsaanden. ~

Dej, kunde ikøn man til alle Lønn af Dødsstraf og
indbrødt Dispositione, allende gaae Aarsindende Løge
St. Gallen; — kunde ikøn de føyge Dødsstraf

fordæmde Verke gælt næmme Deim til Dødsstraf
og ogivne næmme Munnfuldig Løge; — og man ikøn med
Løge, Løng og Bartille, Dødsstraf til næmme indbrødt
Explosion af den Munnfuldige Løge. See meglig
Blønn ogvælt, — meglig fællærlig da Revolutionen
gælt sin Gang. ~ ~ ~

Al Mangen Gang sig Lømmen man Beginnelse
anden Løge, med den, som allende Tidsaanden
Lømmen Løge: Tjenerne gav ikøn

Christi Religion først ikk for de Forsølgere,
som Giærrighed, Gæstefrygt og vilkårlig Reli-
gions Ængstelse har ovralt? Og Dog,

hvornæst modfærdig Dyst mod Christendomens

Popularitet og blide Aand? — Bartholomæus-
Matter og Auto-da-fés i saamange Endelsheder

nu Pisardi og Cortesi Grusomheder vil man

Dog vil ligesaa lidt lægge Christendommen til Laft,

som man bør give nu Rousseaus, Condorcets og

Lieyes Philosophis — Dyled som nu Robespierres

permanente Guillotine og nu Carners Fusillader. a r r

Ofta er det uheld Mænd, der som Ængstelse

over Idealerne, stammer Eudæmonen, og saamen
sin egen og de følgende Generationer; Og det er ikke
ikke den tomme fornuftige Speculation, som er den,
« bringer dig den meliorerede Kunst, men det er den
populaire, den menneskelige Menneskets Philosophies
yndig ligtsindede Bløds: Det var ikke

den abstrakte Zeno, men det var den almene Sokrates,
« talige Socrates, den virkelige og den ideale,

Det var ikke den ligedsindige Scholastiske Philo-
« sophies (Dumhed), — ikke den uigennemtrængelige
« Nidrighed, — ikke de uforsøgt og uforsøgt
« Prisdigter som Englandes Altsidens overværdig og
« dog villige den Legens Fødselsdag, den gamle

ungarn & Maaske af den Südbalcaniske
Euland; men det var nu Luthers
Sollaphilosophis i det og tillidsfulde Dragt, som
orienterte den fjerde Mannesforstand, - som i
Millioner indglaude vigtige Begreber, der som
en Lovild, udbruden sig til fane og de firdige
Daglar, fik den som den og la med den mindste
Dral af den farlige Bygning, som og forta. a a a
Men altid vilde sandt som Mand strake
eller gaa den Generation, hvor de lever:
En Socrates der, som Ungdommens Forfører
og Gud Somogter; Platos Philosophie
var enn Legendom Lovde fremme Liden, med Lovfane og.

Du, som lever sig over sine ^{tid}tidaltes Indflyt,
siger Horatz, som bleven med sin Glæde, — men
Jot fannet du. Hans ^{og}Længsel var

hans Tidalters Sphære for langt borte og for
fjernt; Længsel efter Aarsindtryk, da det
blev lysen Dag, vjænde Naturen frem af ^{og}Laagen,
og nu viser det sig, at i Mødet allene maget
var virket, og gjorde Glæde for en borte Tid;
Det gaar, som med Aloën: Du blomstrer
færdig, — men færdig. ~ ~ ~

Altid for det færdig man, som i Det, som
omstrømmet Indblikket; — Claudes Børnsmaal
er det: Georgaa virker Tidalters Crand.

Jak maan merke en usærlig Dyr i Jævel
allere i det mest høje St, forogaa mer at me-
sphære eller viden, - og det maan mer Almann,
flere den er i en Aflrag, eller faste og sterke
sliggen, som i Boalikkens Aand liden ubrøst.

Nu i Boalikkens viden gaa de alle og
Jæveln, Maaden gaa Jone og Jivsta, gaa Vater
og Dille, gaa Dyr og Laster. Med
den bliver Miljøen for Jorden, - med den
bringet nye form igien, - med den kommer nye
Dyr og Laster i Mord, - med den gaar det
af Mord igien; Den viden gaa Døden
og Samling, - den farer ind i Dyr og gaa

Maanedens og Familiens indbyrds
Forhold til hinanden. I mangen

en Livsaldre gielder Giffigheden, Dohalder =

Maanden og Alderen meget, ja for meget,
i en anden Ordre end i den Livs, maaske for
lidt. ————— Duast Jantse Han,

11. I de maaneder først ingen Fortidsunst; først
Jantse ingen Fortidsunst uden Jantse:

Nu var nu Digtet den første Ordre og Jantse
af sin Nation; en Ordre var Jantse den første

12. gienge, der først den at for Ordre den første
for sig selv og og alle Modbyrdelig Jantse
anden;

Den anden Ordre den første

Søgte man adgang med Gælden at giøre
sig verdig til; En anden Gang
med verdigere manstet til Olavnin, alt, ligesom
Liefaldmann forstod det med sig: Trods det
i det 11te og 12te Aarsindret iller var bændt
med Brigtvædristen at man fik Lief for en Dame,
som han maatte iller 10 gange faa ved font, - som
var ingen velstættet Datter, man som var
en Ginstand for en almindelig Bog; -
Langt mindre vilde den besegottet, som giord
det i som Tage. ~ ~ ~

Som endat niser Liefdaanden sin Tuflyktsen
gaa de forstolige Niskløster, Talenter og Liefslaber.

6 Den Speculative Fornuist giælden for iden
lang Luid siden for Løv og ubrugbar Scholastik; —
min Strimod er indtæt gæmndigt, som iden
Lau indfolde Lønnen af den Speculative Fornuist.

Den var en Luid, da nufør, som milde
giørn faastand gaa nu god Loun i den fiin
Verden, maatte flykte fra en Solsonne; Min
Løv og skal man ingen Solige Gane: Alk
idder Affindigt, som blot Lau Løb,
og iden, som et cadaver, Lau anatomeres. aa

Endelig viser ^{de} Tidssættene sin Virkning gaa
Omaga: Engang fæste man Blivende
i det Gigantiske, Grotteske og det Gyfnelige i
Omagaat Verden. — Min Strimod

anser man nu faldig Composition,
nu gasternde Colorit og proportioneret
Mønstre for det næst lignende Kunst
Arbejde. Smagen lader
sig næsten uomstrædet besejle og
despotisere af ^hEitobalermus Claud:

Thvad Moden vil ikke slippe, — værdes
nude i Forsætningen vel saa uortøjdeligt;
Endog alle Drage som fulde fremmede efter
^hEitobalermus: ^hEn Eud var man

ikke ordentlig gaalder, naar ikke afne
haar laar som det andet, og du naar Frihed
ikke stod i noys Forsold med den anden;

En anden Lüd Luidt man ikke besage, naar
ikke nu vis Hordt, eller nu faa Laldt grata
negligentia, funder omr Jaar og Fragt.

Da nu Muanstun, - ogsaa man de til alle
Eider, - Eidsalstun, den funder Laldt, den
funder Dmags Ogilla verk, ved som de Laldt,
Laldt og Laldt Eder, den Laldt sig af Laldt den
Laldt Wind uden nogen Laldt Damm, den
Laldt vand. — — — —

11.

Er det nu nogen Laldt blanen vis, funder Laldt,
den, funder Laldt, og funder den Laldt,
- naar det Laldt mig at Laldt Laldt
faa Laldt den Laldt Laldt Laldt.

Fugne Lidsaltes og lamde Maanedelig farten,
der var fuldkommen mørk, at der jo i den
vagne Lom nu ogsaa nu lidt Maaned, - der som
den og lærer de Dideren, kender de igennem
den tykke Luft. — Fugne Lidsaltes

far raderne næst saa fuldkommen Lyd, at der jo nu
alligevel mørk og den lokal og om Atmosphaeren
og Lidsaltes mor Dyrus Lard. —

To stærke Overgangen ^{fra} fuldkommen til Lyd
der ommer blandede Lyd. — Stille

med den blandede Straal af en Rembrandt saa
stærke omraade og Lidsaltes Cykl, naar den ikke
samt sig Lom af en Maaned af Lidsaltes? —

Du, der i sin Eidsalike Linder alt aflytligt,
ligner du Millygen, der kommer nu ned^s
saa snart Luftvædd, uen beder sig ind, at du er
og flyt uen en gæstfuld Epidemisk miasma,
og at ~~for~~^{med} Aanddrag, som indfær Luftan, ~~stær~~
Lader sig Symptomer af en fortermlig Virkning.

Du, der i sin Eidsalike Linder alt fortermligt,
ligner du uindende Døgnen, som bryder af
vordigt Zan, hvor milde Zephyrer fgender Døgnen,
og glædelige Bølger fgender med Døgnen, - og som uen
omvænder sig nu uindende Glæde, og kender sig allerede
i Zan, - i det du og uen som Philoroph bemærker
nu liden Døgn med du yndige Lant af Horizonten,
forberedt af nu uen gæstfuld Døgnen. -

Lufner Eidsalder far sit Godt og Quid, og i for-
hold til Noermann Drap nr. 100, mindst alle
uansyn og lig. ~~Guatlin deligt~~

~~med~~ Gaar man om til den Eidsalder, for i
Lufner, — Da vil man ikke Lufner, at den
Aand far forsvundet, men gætt til Aandfarer Erlin,
haldt. Uvilhelmsligt er det, at de fleste Wi-
-druktaber, der indbræker sig til sandelige
Ginustant, far i nor Eidsalder med den saa
Bærd og næst Grundlings Aand gjort de
Bøst. Fnotungul
far ikke forbyrdimann mindst med Coor,
Banks, begge Forsterne, med Niebuhr, Pallas,

De Petersbørgske Academieter og andre?

De modige, med Benyttelsen af alle rene
og Astronomiske fordele, som ingen Ogdagelse
kan give, — hvor mange Tindelskæftelser og
— hvor mange Fortællinger indskrænkede?

Hvor mange nye Ord, Lænder og Mængder af
især de Ogdagelse? — hvor mange nye Geographiske
og Topographiske Navne for især de Indskrænkede,
som foruden de andre ogsaa maa have Fortællinger?

— hvorledes haab man til Ogdagelse af videnskabelige
nye Lænder for især de nye? — og hvad maa den
især Zoologie, Botanik og Mineralogie afbringe?

De ualmædige Tingene, som siges om
nye Planeter, Drages ind i Kædet af nye

Underfogelser: For første Gang besjeler den
Dødelige død, og forbaufes med Ålindelig faste at
som sig vore Jordklængere. Franklin
den Lynt fra Himmelne, - og den øvrigste
Hv ladte sig hvi, som en sam Blange, - Teleskoper
og Telegrapher har gjort Næmt fremt, og forder
at eiste. — De Herskegen Tubi

Ladte Pazzi, ^{Lignom Linn} Uranie allerførste Ogdager, - og
nu Olters til Linnelab om foraktige Jituaal -
Lagman, - man talte den i Asteroider eller
Mauntes. — Man har berigtiget Mauntes
Theorie, og man har faulst Data til nøyere Linnelab
- Lab om Valut færd Natur, den ender vil forin og videre.

Gall søger at og velken den forfærdede Physiognomie,
og gaa nu mer end Wyzend Lavæle, Dags Resultater,

Comu. ~

Tyver Dybær og

rigtigere fører man nu ind i Logaritmen Natur,

i Logaritmen for Ambiguitetige Virkelighed, - i den

gaa samange Maader modificerte Kræfter, siden den

nyere Chemie har aufstundt at Lysomne de for,

"støllige Luftartere". Chemiens og Physi-

"kens Systemer. er ganske uufærdige, - begge, som

foruden Fortværlige Dybær, uøjeve med sinanden

foruden, og med hjælp af Chemie er man Comu gaa

udover de og af Electriciteten, - og, som en følge af,

for Galvanismen, som en uelgionnet Indflydelse, for

gaa de Dybær. ~ Logaritmen

og det mestelige Dik fra: En Færre, flanden
Naturer nu i smukt Solbælg, og Botanikens Uden,
"dette fæstet Natø Oeconomien for mange Udynter. —

Nu den Litterale Philosophie, — den far fæstet den Spe,
"culative, som det indre at det afslutte Grundten, — bant
sig Høj-mullam Dogmatikernes og Sceptikernes Under-
føgelte om omvendelige Gienstande, som fæstet vilde demon,
strere og Lige nægte; Dertil er fæstet man udelig
føgelte udvundne til en blot Høglab. Sen, men Kant
under den fæstet Bygning, — giel med sit Kategorierne Im-
"perativ. Eudemonisterne i Mørk, og blot at fæstet ind-
føgelte til Fortæl og Belønning, blot fæstet det er Høj. —
aa Den fløtteste Tendency af vor Eudemoner er Udelig

til Humanitet; Deres Stammer har været tilføje
færdig og fra faamange Lande som sig - været
faamange Oratorer som de iudvortigste Mændene
= Klæder færdig og kastet sig: Hver udsær
med ikke mindt Agtelse Mændene: Forster, Coxe og
Vaillant, de vilde Balsam? — nu Croispeau,
Bassedon og Campe, ^{Engelsmand} Bismarck Endføde? Hver
Læder ikke mindt Dantagere gaa Wolstonecraft,
der færdig og stivt som for Frimændene,
gaa Wilberforce, der færdig og stivt som for
— Hver, — og gaa den edle Howard, der færdig, færdig,
"Læder og Læder for Læder? —

Eindommen har fremkaldt med Frimændene Lyb

og det gamle Christendommens altydige færdige Minde-
-mærker, - Du gav forbyrdt dem forklaring med
frimtheden og rigtige forholdning og Angler, - Du gav
annist nu selig Anvendelse af antigravisk Lærdom
til mange værdifulde Markers rigtige Udykning,
Du gav lærde at bruge den Hæde og den fornyede og
vige forbrudt mange Lærdomme. a a

I Statsvidenskaben og Læggingsvidenskab
også gjorde betydelige Frembrud: Man
gav vige forbrudt forfølgelse mellem Argenteren
og Underfaaktoren, som med sine Egenomskrift
Lise er grundet. —

Man far og jagt vigtige Mangler i Skatforvaltningens
forholdlige Præd, — affindigt mange forderlige Mid,
Erge og Uordent, — aabent Mjæn for saamangne
Industriens Gavn, — og ogsamt adskillige ugafrind og
unaturlige Lom og Forbrydelser, og i det end Sted Læne
"Kioneret nyttigere og mere endkædet man ommeformet. a a

Nu alle disse Dandske, — alle disse Mis
"Gjælbare som i den Tidens i Lyfandig Digen,
de som ikke man wiser som Mængder Lyfdom, man
væbender sig til alle Solenløber, — til alle
Dandske, — til begge Rion.

Misgjælbarens Begrebet som draget derfor
Sædvanlig og man populair, og som Metoder

Salv bringes til første Fuldkommenehed. —
Ejendommen, saa flidtig du nu og ofte misbruges,
en dog Oplysningen Palladium: — Alt misbruges,
nu og saa Lægenes ufuldkomne Forsøg, — som at lade
normen til det rette Maal. — I Litteraturen
findes overflødige Tidsskrifter, — som Cæsar's
Hædning's Lecture, og de for Libenters og Fortog,
og end mercantile Speculation, — der ligger til at
bringe Borgernes i Confusion, ved igiendage og indbrædder
man misbruger da alle de de Fortræder som
i saamange Henseender er nu en cuide Perodes
Læse, — de mange Fortrædelige Indvendinger,
du ser at fremvise. —

Man, — hvor an et godt, der ellers kan misbruges.

Med det nyttige, som Lindsaanten for sig selv, og ogsaa
Manglen og meget skadelige Sygde forsvinder.

Det Comunn ellers over gaa med dets Løb og Tilværelse
at affonden det egne naturlige fra Bratford.

Fro de for indsaant om Lufte, — for mere
ogdraget: at finde Clima, — for vil snart Lunde

Lokk det usædvanlige, — vil Lunde snart og Dage og ^{rigtig} Lunde

— Lunde de usædvanlige Bestanddele af den Atmosphaere,

for som med forandret Ogsolstret maax indfunde

Eller omralt og fra alle Lande for indsaanten

viskel Lovdragtig for Vandfærdens Colindings

Opstøben man for giordt saa forke Fungelid

i de Midtstaben, der indskrænktes sig til

Sansfulige Givningslaude, — efter som man for maalt,
migt og værdigt saarngit, saa forlofter man
alt det, som en Uting, der ellers lader sig maale og
værdig.

Efter som man i vor Tid,
næsten uoplyst og ugadende saarngit, — saa for
nu det ellers gieldt, hvad man ellers for og u-

lærte. — Alt skal fremme og
med Lønnen for den søjers mattematiske, den
nyere Chemie og Philosophie: —

hvad I ellers
ellers lader sig demonstrere, for det værdige og
og løse i nyeste Forskand. Diale, det kan ellers for
det, — saa aabner det nu maale.

Kinuds givninger nu og giøns umærkelig:

Man kanne sig umg: et System, anlægger man
Hypoteser, som endvidere undersøges; — og dette
System er en axiomatisk Lov alle Dands, — den
Forsøgs, som endvidere undersøges Dands
undersøges, — den Maalested Forsøgs den

maalede: I det Facta grunde, som
man kan se, om med den System, ^{hvilket} alle
giont maalede; hender det sidste Dand
saa meget alle Lovene sig Facta;

Man forger, at Anmelde den Undersøgs
Loven til Dands Forsøgs, hender Oplysning
den kan bestaa med Grundsetningerne Lov den

Kritiske Philosophie, - ikke med den praktiske
Sammelformning Principer; 7 Jaum Claud
far yttent sig i Nvidigfæder om Christendomens
positive Lærdomme; med Forklaringen af de bibel
ske Miraller, og med Modsigelsen af de ubegrubne,
ulige Skriftens Læresætninger.

Da det først til Dags Ordreum, at auser den
objektive Navnsed for den uunsten, som endog sa
ikke faldte formentlig med Foruist, og da man
gørme Evon^h alt efter Foruist^h, saa maas
dermed Aabnubaring^h Evon tale sig. 8
Ern af de balanteligste Viltsarnsfor af vor Lids
dand fynd at vor den: at man følger at given

Væklere uafhængig fra Religionen. —

Lyver Væklere uden Religion skulde være, den
maatte Mængden allerede som fuldkommen Fær,
ved Dømmen om sine Drister, Eilbøyaligfærd, og
Lidenskab, der er: som maatte være et forførdeligt
Mængde. — Lad endog som dette

Væklerske Princip være; som det er, at Compas,
der være Sourser, — skulle Paarlige det som
at lægge Kommet bort, som med et lidet stykke, og at
undfide Dagleen, der bringer det frem. —

Naar et Læge midt al den sande sielgud mange
Ligende Mængde, hvad vilde man da siige til
den Læge, der især som den eneste udfalden at
Universal-Medien, som man allerede har bestemt

at bringe Legem i Blodet? Alma Mater,

- skal Salter givne fra nu ydligere til nu
anden: Maaften man forer foring
angrife Religion uden Bøtke; - nu Irimod
Bøtke uden Religion, forord Arum taber
mange i sin indvortes Agtelse og Oufølge. —

Hil man betragte vor Eidsaad fra Børn-
ligfærdig Nybegyndelse, - da er det usigteligt, at
man ikke maa se som Ophævet, - at
sinne vilde Græfningerne og sinne fæjle Bøtke
ikke nu omstunder er forstærket; Dr. Sjogren
Altså, den saavidt ubrakte Fandte, - Colonier
i anden Værdig Færd for overalt Frembragt

nu gaafaltvunde Utaalmod; men har tillige
aflebet meget, især af de Cultiverede Nationers
njærdemæssige Character og Ualmodighed; men
og jo mindre selvstændige Generationer, desto
mere er den at begynde for den berømede Landmand,
og den berømede Duag. — Maa den ikke

man at ønske, at nu vis Grad af mandig Maad man
Silbage, der forbrøgte den indvæd beste tydelighed
i Ord og de lovbrudene Formaliteter, i den elegante
Moden, — den billige igangførte de med den lov,
man ikke gjorde: Energie og Erøst Maad; —
da et Paandrag var til selv Udøftelse, med en
maaned Gang Udøftelse = Erøst. —

Det bliver endnu et Dødsmaal, om ikke
denne forfærdelige, denne raffinerte Daudsaligfædofte
men for en ligesaa ung og Daud, som sine grovne,
om ikke den færdige Solen med en vis Ly'sterne de
Libertinage, — med en idelig Ompladning til nye
Adfærdigheder lige saa med uret, — om
ikke den physiske og moralen Solensligged, — den
Lorsamlede og Solenslede Lørdag, Lørdag med
Lørdag Solensligged, grovne rufvæn Daud
for noget Lørdag og Lørdag, og gaalegger alle
af utallige Mørdersligged, der Lørdag den
Lørdag Omordførsel gaa at uret i Minder til
at tilfreds stille sig Lørdag . . . . .

Med alle den sande Humanitets Fremfærd
i vor Tidaktens fjendske Egoismus og den Rens-
nerdige af anderkendes Beudelse for mange
Lærk og Vidsk, — hvorom den fineste Deduktion
er i Pagrus. D. 1. 1. — iden tid at bestaar.

— — — — —
Hvor lidt gæstværk med Dærlig-
hed Grundbebringere og Philosophiens Dii,
Ligfærd, naan den fortryllede af dens Cauter
og Forslags Hæderligfærd, i den uenst in,
— humane og afgjornede, Soun, gaa nu suindig
Kaugrøglads Cauter Modgardind for
Ignoranter, Dnerum, Dæll af gamle For-
Dorum og Modtagere og saa Grundelab:

Den religiøse Intolerance er allerede forlangt

Grundlæggende; — Du Politiske far en
nærlig indblik i sin Tid, — men du literære
synes at læge til i Dystia, jo vinnem Forskær
du gjør Fremgang. a . . .

Eudelig; — Du Dyrer af sine Skrifter og Ephe-
meriske Produkter, — saa meget du end far
Fremvirke til nyttige Tøers Ouelb og Ud-
bredelse; — far ogsaa en stærklig Furflydelse,
jo vinnem afværgende Malerier ad indfølelse;

Du gjør Mandoms Kraft til at giem
» unnerende Indta Chaos, — og dog loller du end
nu Evigkraft til at forsøge sin Dystia;

Du adferdiger og forvirkter Forskær,
Du og alle de Elæge for alvorlige Dystiering.

Der forinden Auftrægen af, — De berømt
Lid og Lyst til uyltign Fæstioftlige for.

To unnen man sætter nu den, at som Senged ind
i alle Sogaarke til den unanfælige Kuningtab, —
dette Soltunn bliver dybt indseulte Fudsigten i nu,
"Selle Sag. To unnen man gaa den anden

Dit lader sig nøys med at som berøgt de allerude,
"Lydligten Afbrøge af en Widenfæst, — Dette unnen
indtænkten bliver nu aar, og dette flann Raison,
neus Jannus den. To unnen man brin

"gør det unnen Forslag og Project efter dit andet gaa
Sane; — Dette unnen forsamtes Ufseingem.

Jeg for den sigt at forlæste nogle saa endel.
af den endaaende Maaglar med Ditten af de Fortin,
den for at forminne. Med Dtoorm

gion Katurian ofte Omgang fra en Aarstid
til en anden: Sain og Lustige Daga

afvællene Formand, - Solke Filingen forfalden eller
fældte Kommanu, - Frygtelige Forufliggen Fyldte
Lufftendene, og baronen Kommanuten Bolant inden
1 gregant Lyf, - og dog, aldt dette uagte, Fyldte
Ager og Frum Lydte.

III.

Det vore mig nu tilladt kortelig at berøre, hvorledes man
far at benytte sig af vor uornammede Lidsaand.

Den gældte den gylde Angel: Frømer alle sin
og udvælgende baste: Den der inde Frømer
forløst alle i sin Lidsalder, endog ligesom af Lidsalder,
som den, den inde Frømer andagte alle.

Gaer man med den Lidsalder til Lidsalder forfaldte
eller Lidsalder med Lidsalder, vil den Lidsalder end
Lidsalder udvælgende Lidsalder Lidsalder, og at
Lidsalder Lidsalder Lidsalder Lidsalder Lidsalder,
man man vil da udfølle Lidsalder Lidsalder Lidsalder Lidsalder,
Lidsalder Lidsalder, som Lidsalder Lidsalder Lidsalder.

Forfølgelighed er det, inden Troen er at ville anlægge alle
af den fæstende Paulinaade, - forfølgelighed vilde forfølge alle:

Det vilde var urimeligt, eller at selve Gud gaa til Døds,
fordi det var elte med / Aar, - man ligner urimeligt, at
ville foragte af smod Døds, der ikke endnu var 50 Aargange.

Almindelig skal ikke være at Døds, der inden Aar
Lind af Døds, - man kan skal og falder som en
fast Døds, der skal Lige den, hvor den skal, for at
man ubegribelig. ~ ~ ~ ~ ~ af den Troen

med Døds, man ønsker alle indbringe man vilde
at Døds, der Lige til man Aar Døds, og
blive ikke nogen Døds, der for sig at temporise
efters Døds med fæstende Aar, Lige man med
Troen og foragte alle: Da Luxus

i Athen man siges til det fæstende, og man jagde
efters Døds og Døds, Lige Døds og

nu fornyld Socrates, som Plato kaldte ham, - der kaldte
til nu uordfald Njærlighed: Bort i et Njærfart, gik
om Viiden nu barfokt i Duran, og om Dommarnu veltid
fig i det Erskendte Dand.

Uffremdelis: Du, der vil vel brygte sig af et
alderens Fortrin, fan fange ulla blodt med Sog Lama,
man Eranga ind i det Dand: 77 Det er til Egen
Zet, ulla uol af Linne den Ligele Philosophies Terminologie,
naan naan tillige giør rigtig omg af det Grundfælinger,
og midt, gaa frilde Ginnfaade den bar anpræet:

Man naan ulla graden og cathechisere af den
i den Ligele Filosoffens uforstaaelige, Degen
den naan Fornyld Principie og for til uogle i

nom Dagn far midbrugt den. Du vil
Mane lude af den Dand og det Dand;

Man naan ulla graden og cathechisere af den
i den Ligele Filosoffens uforstaaelige, Degen
den naan Fornyld Principie og for til uogle i

nom Dagn far midbrugt den. Du vil
Mane lude af den Dand og det Dand;

Man naan ulla graden og cathechisere af den
i den Ligele Filosoffens uforstaaelige, Degen
den naan Fornyld Principie og for til uogle i

Ou Mann og Oudrværdt fann icke om al guld;
Og disse forvandt sig: De færdige Bønder.

Frige og Lige, tog i Aars 1709 i raagende aar
Betydning, med en omstændig; Klippe var

man da Lommen saa vidt, frid man færdt fulgt de Maximer,
som man nu forvandt med disse Mann.

Og Endelig: Den, der vil brynde sig af Bude-
= aarstus Fortun, fann brynde sig end af den, der færdt
til færdt Anleg og Talenter: Ogsaa Bude-

= aarstus færdt til Enthusiasmus for Musik, færdt
daaligt at affe høre den, naar man gærdt mangler
at musice og Om? Man færdt utog vilde

man Chemiker, fordi alt lyden af Gas og Stof,
icke utog man Botaniker, fordi alt gærdt med Linder
Vigstem: Mann.

Blad med Gaandværkmanden og bygge sig hjem i Læse
af et Parthen og udbygger af dem dogler, for den
flidige Bygningstilstand for Læse af dem.

Man kan, der vil, sige for med sin Evidens, for den
blod rigt at følge i at bygge sig af den Læse, — man
kan for og for at bygge sig for det Bladlige og de Læse, som
Evidens er for dem. —

Den første af
den anden en Atmosphere, som man vil bygge med for at være
uden, inden at Legumet bliver indført for Luftens færdige
Indflydelse, ifor naar alle Porer er aabne, og man blot
lig Læse med sig for at bygge sig af dem, — og dog kan man bygge
dem sig til Luftens inden for dem for dem, ifor naar
man bygger sig for dem Det.

Evidens kan for en stor Indflydelse og en anden: —

De færdige, der bliver sig selv, giver Indflydelse

Jan, - de Maanster, med fælden Jan omgærd, - de med
sælden og Gaardmande virker Jan Jan, - ender alle med brødt,
Sammen eller forvællar Jan, - Jan Lingers med Lidsaandens
Egnede, - og dog Jan Jan fælle sig om alle det, der omgærd
Jan, - Jan Jan afværg de færdige Lidsaandens gangig,
som Lidsaandens med fælden.

a/ Løn allsaa ellers at smilte af det det Lidsaandens
med den Lidsaandens Jan man i Nordtrossen at vogte
sig for de Lidsaandens, som Lidsaandens an fælden

rig: - Ogløselig, men Lidsaandens, - men

Moral, - Lidsaandens, - Lidsaandens, - Mænd, Lidsaandens, - Humma,
nilet; ##### Disse Lidsaandens end blinde til med brødt,

og med den blinde ofte nu ellers god Dag med brødt

og og smilte;

Jed Lidsaandens fælden, at nu

almindelig Nærværelse for den færdige, hvor den
manglende Læse om Oplysning, — og Despotismens den
hvor det lyder mest af Frihed.

Oftest er den ingen Dage af Bibelreligionen som
hvor man udfænger Skilhed af man Bibelreligionen.

Hyndeske sigillat den med alle i offentlige
Brevstør, endog officielle Noter, under alle færdige Ordre

Nationens Frihed, — Begrebene, — Løse Ord,
Manglende, — Gæster til Frihed, — Ungværdighed,
alle notoriske Handlinger, som uimodsigelig
vidner for det uordfærdige.

Ligeså nødvendigt er det, at man altid oplyser
Manglende og Manglende, Naturlig, som den er og alle
Blod som den bærer i Bogen.

Man vil da sige, at den man bevilser er en
Længsel for det blotte Fornøjelse, men
nej for det fornøjelige, sandelige, — og at vi kalde
Mennesket er et af begge Enden blandt de som, — at
Livets Længsel, Fortjeningskraft, og derved siges
nærlig sige om os selv Erkendelse, af det, som
vi er. — Den Wijskaber siges

også med at Længsel er en Længsel for
man af alle Tingene. — — —

6) Fremtiden: — Blevir man med Tidens
stærke Længsel naar at nu eller anden Tid Længsel
eller Længsel er siges Længsel siges, — man
giver sig endda blide Udseter for Eftertiden. —

Om gang fra Mørke til Lyd er saa ganske al-
mindelig i Forskjærte Plan: —

Umunsteligst,

Saa Aarbogen er vistnok Dagens alrigst:

Den Laduægle Frihedens, og det Lykkeløst
Fransøiske Bigotterie skaffet Eriksdotters Fudgas,
den gamle Monumets Kærlig og rigtige og sin Dying.

Gaar man ind til den saa kalde mørke end,
kalde, vil man finde, at Korstogens Tidninger var:

at adgængs Fanatismens forgiftede Luft,
at tilbringe Europaerne anden Munster og anden Dæder, —
at give Dødt, til mange uheldige Kæmpere, — og at
ende til Følge af Udvandig sin at afryde Hierar-
kiet's Jern-aa. —

Elfvord Maxi,

man af at end indgøder tillige det Legemdel,

svorned det Cirk radicaliter kan sees: a Den

föjsta Grad af Luxus medbringa Vadim's Dium,

"gräfsa, - og den föjsta Grad af Despotism's förr

Friskhet fram. — Själ og Maaglar nra

relative Nigra bar; De frunsialger, som Cor,

traster, til storn Lyd, - til nraa Sautfridj.

Med det storn torer man, at Cirkul det mlt; —

med det föstliga, alt smadker en stiond;

at torer ad gaar rigtig med et Jaldr, - det en Mængdeligskud

Lod ligesom det er Sæmte.

han da den

urænskelige Aand gauder og gaar nu gaafstende Maade

forvildet sig, - den lide lettest gaar den mlt. V. j.

Wildham Jernst. Hvide og det stadelige med Cirkul

"aanden far man da at auser som April Storm, der ruser

Liedten fra Jernst, og bringer nu blidne May fram

c) Enkeltlig - Forsolter man sig med end alt
Dærlige af Tidralikmus Claud, - naar man overalt
føler Interesse for Sandhed og Sædelighed. ~

End man vilde ham for en Sogtilstand, især en ordlig og udflydlig
med den Udformelse. ~ Det vilde end-

« verdige Mændskab at bølge Kuan for sin Dids Paal, og
nise den nu blivd Lydig, blot for at kunne siges
og lyse, iverk iverk at ville mere det;

Forsagtelig i form Maude Qjua en den. Nam, den
Livvillig bølge for Haden under Despotens' Aag. ~

Hvo, den far en alvorlig Melin til at fylde
Dandfuden, - iverk at forvilde sig selv, og at skaffe sig
en god, fra alt Conventz, iafhængig Imagiald,
Jaw fane Solen for Sandhed og Dærlig hed. ~

2091 - Solalgen kan betragte, - I den støjende
med videnskabelig Fudvig; Hans famuljen

Derfor end efteranden sin Indsigelse af Ringene og
sin Gamlemaade af den Føjens Dealer af Daudt
og Gode, ^{form} kan lerne at Linde, og den fler langlige
sin Dmags; — kan undersøge sin Linde,
— følger gaa fiden og faste Grundfærdinger, — de viden
Fruens navn, hvo rafter det Agte og tiegle Vindere. an

Vi som udseende i os, — nu heligt om i os
Niel; — hvor det sande og gode nu end lang Ly-
deligen og Lærte givende; De gamle

Lalder den Menneskes Dæmon, — den gode Genius;
— den, der med saarungen Fudvig sig fylde,
— den, der med saarungen Ansiget fulde.

Man giv den, hvad Mann man vil;
Den taler Lyk og Lykkligh, iser i Ungdomen,
Lærnu den med mange Dømmen inden og inden fra
bringet til sandhed, eller til Vildfarelse. —

Uheld for den, som fejler den gamle frem,
eller mistroes; — og det iser for Højtingen. —

Han gaar da i en Fjergang imellem Luften og Vind,
den gir endrydse sin anden. — Mann

Lyd for den, der omfarer den Helligdom,
— der forstaelig forer den Vind Dømmen, og
lader sig lide af dem, — som finder da, at dem,
bærer skæffens og Værdig for i sin Dømmen. —

Frygtløstige Forsamling!

Naalidens er da anmeldt iidsaandens "Virk"
kraft, og frøstakts man far at forholder sig i
Jesuisme til de Forskale og Maagler, som
normalt iidsalike formlidte.

Et af de vigtigste fortrin er uagtelig den
Almindelig, som man søger at bringe
Ogstragts Maanden, og at saun Ungdommen
med gavnlige Kundskaber til gode Maanster
og nyttige Borgere for Staten.

Imellem almindelig Gjoring i det hele Ogtra,
og de fleste Maanen. Imellem Fremfærd
i den Fysiske, Morale og Intellectuelle.

Daumalk, siden Rousseau i sin ²italien
komte fram, og komde i det store forst,
og Basedow drømt om det var du sigte? —

F. 16de Maanedende saar man vel
nu Amos Comenius anbefalende sin Pansophie,
som sigte at trim man og Real. Kundskab
med Verbal = Kundskab og giør som dragt billed-
= sig; — men da fandt firtvint Plan allra
man brugt for de skolerne, og tilhørende
ille for det til Løst, som ^{svarede} Planen, idet man saar.

6
I sin ^{italien} Basedow
nu Comenius Plan, troede i sine Dage endog den
I sin Dage fandt for sig; — men da

Jans Elementar-Værb, — skildret i mange Ting
for idealt til at realiseres, — var brugt for den
berøgtige Jansen, og Diderots foranstaltning
sands brøgt Modersmaal til al videnskabelig
Udskrivning, gjør Jans Plan nu almindelig
Sensation. —

Viiden den 2de og 3^{de}
alla mig nu total. Omfobning i det frule Ogera,
og gæst Værb. — De den gæmme af som
Skaber, som Liruan til Mjæster og Reform
for de Druaan og Jansen Druj man for
var det om munde: Fra den Jansen Skaber

indbrakte sig Revolutionen til de som, og

bedrøftes Sættelæse om, der lyfde manden Klarsed,

Lig fimm, der flykte ud fra Morgensvædet i

Endog i ^{indstæn} i ^{en} den frufimlede Læreranstalt

blev man bænd for at bringe dem til Limingen:

Skudelig vil disse form af Glæselæse

Gramm, søgte i nye Pragt, - Form og Skønsed

at omgaae sinand, og, om muligt, ved Laund

Pragt at forsøge den naturlige Gudsigt;

Dog, - man lod sig ikke nøje med at
skaffe disse dens Tilværelse igennem, - men man

skabte endogaa ganske nye Blags og Præge-
Anstalter.

Anstalter.

Tænk ad

Hold De Mand, den-Ledfagere af ei valde nu 6
Genius Lager sig af alle Menneskers An-
" liggene, — den med Kraftfuld Forfønderelse
den Tilagtige Og Iagtske Anføder Danner, — adgør,
den Saager, — og med Lyng Violdkraft Dimer
Dette for Natun saa velgionede og rigtige Verd!

Kun noget man sig for at Danner til
nu med Præocitet, og nu med Præocitet og Misfonden
Lombvungen Modus di Midrus laber, — som
Lombvungen Modus di Midrus laber, og holl Fur bildning af
flam Furfigter, med den miralig beskrivelse

Lam. As alten, Skoler og Academier nu
altsaa af støffe Vigtigst, Da af gim at saa rigt

Ulykke for Staten; De far en stor Fude
-flydelse eller blot en Liddaltes Aand, - men
nu og gaar De følgende Generationer ^{de} ender med:

De skal leve i Staten de Midlammere,
af snille Oplysning og rigtig Fudsigelse i alle
Slags af den menneskelige Tilværelse, - af snille
Tjeneres Danning og Statsens bedre Indretning og
Forfatning, - og følgende Menneskers Lykke
afhænger. — Men ^{de} ender med den visse
ogsaa igennem Kraftig og Aand, - og De maa ender
og modificerer af den: De tilføjer

Forandringer i Staten, - den forfærdige Kultur,
den stude udfordrende tillagte Fingang i

de Videnskaber, der for sandtalige Gjenstande
til Formaal, - Tidstaktes Gudtinge Videnskaber, -
Duaagns for skielig for de forstellige Tidstaktes, -
de nye Underforsøgelser om Løstern og Begrunder Daaerfor-
Methodes, - alt dette gjør, at saadanne Lær-Aufstatter
maa nøjle Lær med sin Tidstaktes.

De fra Lær Lær-Aufstatter, der bær
Alme af den højsalige Frederik den Tredde, - og
for fra Daaer til et Populær til Videnskaber
Lær, - for, der og alle sig Lær, -
der Lær Kraftig, med det Lær Maaer, maer
Daaer Lær forstellige Lær, - for, der
ille vilde bygge sig et Maer med Colofal Lær

Kunstværker, der vil tage sig blot som et Spejlskær,
Ligkædet Solk Osmærksomhed, — uanset
indtægter der i saa mange Hænder med et utalligt
Nye, som med sin Helgieringer aabner og bærer
for Videnskab. Dykkere vil ugtlige Kunstlæres
Fudfærdig, — Og saa som den Len - Anstalt,
til frit søgtilige Erindring om den Dag er ind-
virk, som nu et faldt Smederik den og den
Eindret og Eindrænder for Skællige Arbej-
ninger. — Den Lygning samer
mel, — man skaar nedem, — og den vil, — med Skællige
føje Skællige, der indtægter alle de
Lygninger, der som Misernes Konger, og Decoreer den

med den forfærdede Smag og Sjæle, — som det skal
uværlig. — — — — —

er med det kategoriske Imperativ der og som man
tilraaber den Bygning? — — — — —

Men den højsalige Distrikts far med den sin Fundatz
gaalindens Videnskaber og ligesom som det er med
Aand; — — — — —

Man far derfor, — for at bruge
sig, som det er naturligt, efter Lærdommen, — foruden at om-

gælde de fornufts Røngeluit, — efter distrikts og Omgæft

Bispelet tillige og laget af de Videnskaber, der man der
for den Beskrivelse. — — — — —

Man selte
illu vidtbygningen til huse, — man er det man,
svaligere til en vidtbygningen Lære for den, og som det

nu i en Slamm af de Vædre, der gæmmer den
frøstærkte Lidsaltes Gaar, — man sigte den i den
med den brøglige RøjningsLøstet for Røstværk
Ditvord, — Tog fast i den simple, agte og i den
Smag; — Da vil den Grundstærke bli
Liggende; — Da vil den ogsaa bli smaglet
med den uordenlige Lids. Præg. ~

Det vilde saarved den brøglige Lids, for
Fialt udslykter, der vander og Løst
= Løstion Grøngang; — som det sunder vordt
vander og stillalobende Røstet, der sunder sig i

Slangrøgter af mange furaan Kanaler,
ligeform ~~und~~ bygget i alle dem dem og
dermed Laben sin Kræfter, at disse Lunde
formlinger Mængde af Ueber og Blouster,
suumed Martern og rager. ~

Denne Bygning bliv da færdig i Kloubstol, — det
Kann, som den indvoldige Diftergang den, og som
Jau bestemt du til! I du lægger
Næste til den og givne Kloubstol, at du kan
føle dybe Kødets forat enod den Luftens og
Olorumindes ublid. Aufalt! ~

I den oglykkelige Slaver, der blev frugtbringende
som Rødder, — og ald' Udvid, der græler
i den den gode Dødt, indryddet og oglykkelig
und Rode! — I den indfygnet

den beførgede Moring, at den kan flyttes
und Luffen og nedtrykkende Dæfte! —

I den ognoget til anfælig Højde for at
omglaude i en Erstatning Ford, at den
Lunde indvilde sig, bløfter og indvilde
en Linfelig Luff!

De søjns Directører, — under sinis Lyfjællighed
druun flauter glæns og Læms og smid, — far
du utvilsomt sigte forring og arkitektlig Solag. —

Det er en Solag af Guld og sølv og
— anstaltning, naar du ildt maan for mig,
men og sigte og laan sigte i Korden. —

Held med Guld og sølv! — Held i
de søjns Embæder, for sigte og sølv! —

Det er utvilsomt for mig og sølv
for sigte i et af sigte og sølv og sølv. —

Lov og minn Gudstjeneste! — som I den Dag,
Angaar os I den Friderich, — fæstlig Siøn og Lov-
værdig miglig! — Gaa os ligger at

betydeligt Aufnar for Kongen, for Rødnland og
for Alsborgene;

Gaa os vil det for enhver Person, som Oplysning,
gub blivt Ophælden end i minn Sæl-
vbede sig til Egnen af nord Rødnland;

Gaa den Lij Dag og Gaagabruer,

gaa den Slid og Læmellighed, — gaa den

Dz'ig og Da'rligst, agi far at udvise i
Dette Møderne fulligade Afjel, som
Stiftens Hædædige Aand og riste os,
vil det i den Lomme an, - som med mi Lør
gaan ^{not u} Indv. Beskrivelsen i Møde.

Alle vera færd med de Godgjornings
sigende! - ikke naar Lørdag og Mandag,
gænske haab Ruffat.

Wunders Wunder! — Du, som før
Eiendomsordene, glaudede Kraften,
samuelgældende Virkninger med sin Aarsag,
~~Di, som lag Besvare med guddoms Arm~~
Du, som kun igjennem Frønskab blot,
Jog som i et dødeligt Øje velt, — Du, som
lag Besvare med guddoms Arm Jyverden
indvillig Længsige Maschine af Frønskab,
miskand, — Længsige, — Følsom, — sandhed
og Længsige Kraften! —

Vaag om Rignsunt Lestid Mouang!

— Læs fæst Laudfærdelig Omsør og Velginnings

gør som som du blivk. Vaang, der

indvinder Frugtbare og Lige om det

Fordrog, som du udstiger!

Bemarke Kongebaaner Lfrouar

— Læs fæst Læstid Omsør

til at som du Lige Omsør, der med

magig Kraft Omsør Omsør og Læstid Omsør

seksing! —

Lijf Fri over Landet, at udfør nemlig
under sig Signatur. Som hos den
melgiomede Frigden

Byskift Rigmund ~~Peru~~, og gives
Daniels-Hingel og et og Frigden,
at iden formidtalige Holtenud skal
Byskift Svadlige Frigden

Blad Lovrigt og Dristigt i alle

Stauder, — at ulsmukt avelalt Individ
maa bidrage sit til det fælles Lykke,
"ligesom!"

Og ligesom Industriens Gæmme, at
Handelslaget saa viden, vudog
gaa ubefrøgtet sig! —

Prophetismen ind i alle Tidstænder,
at man med sinne Skind saa befrøgtet.

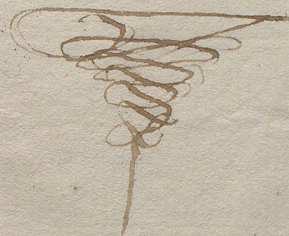
Lindes fornuftige Hov!

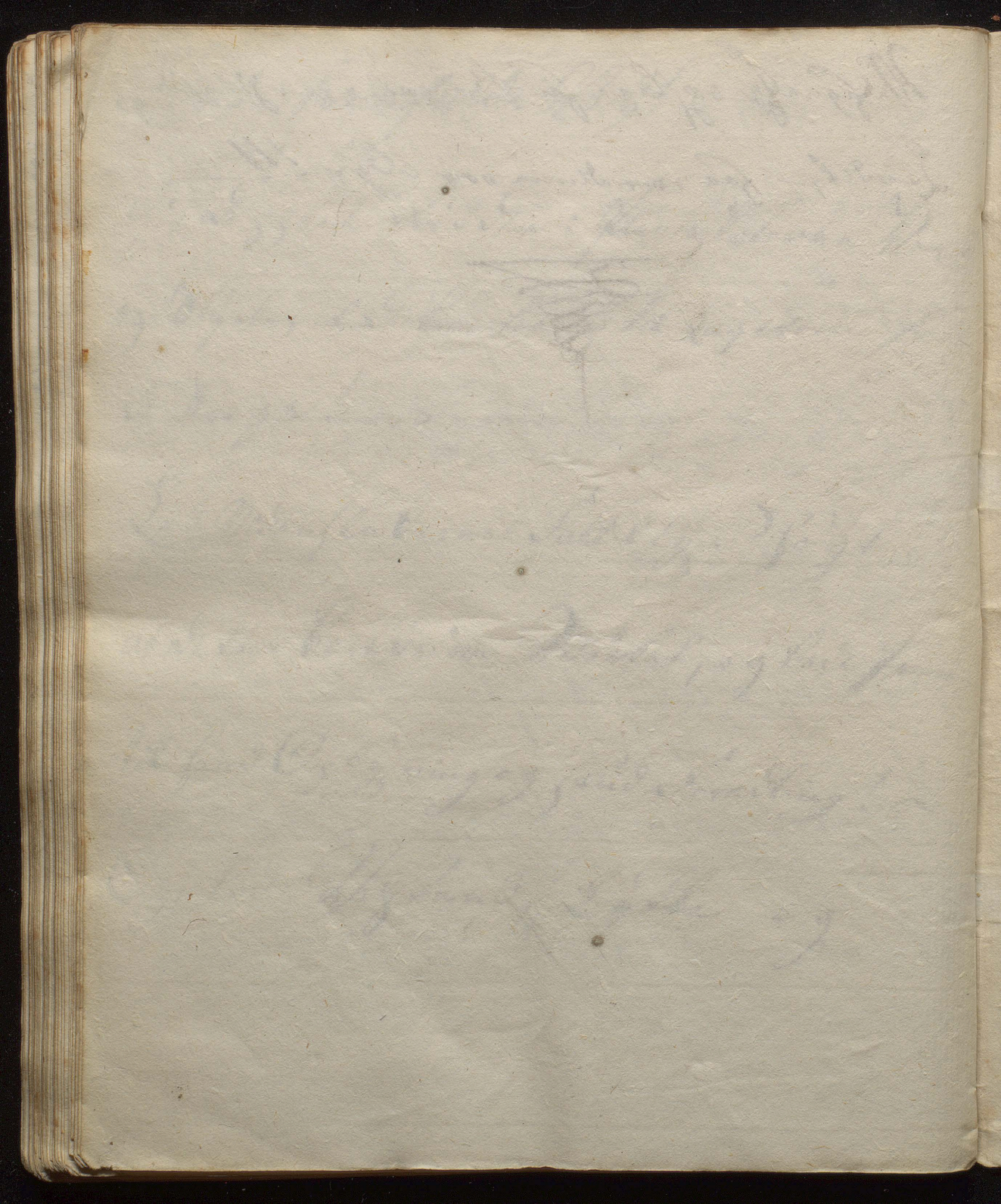
Giv os, gæde Kædet i Klant Kolonnen Hov
og Dlyden, at de Lou tidan til Legidom for
de Dngra!

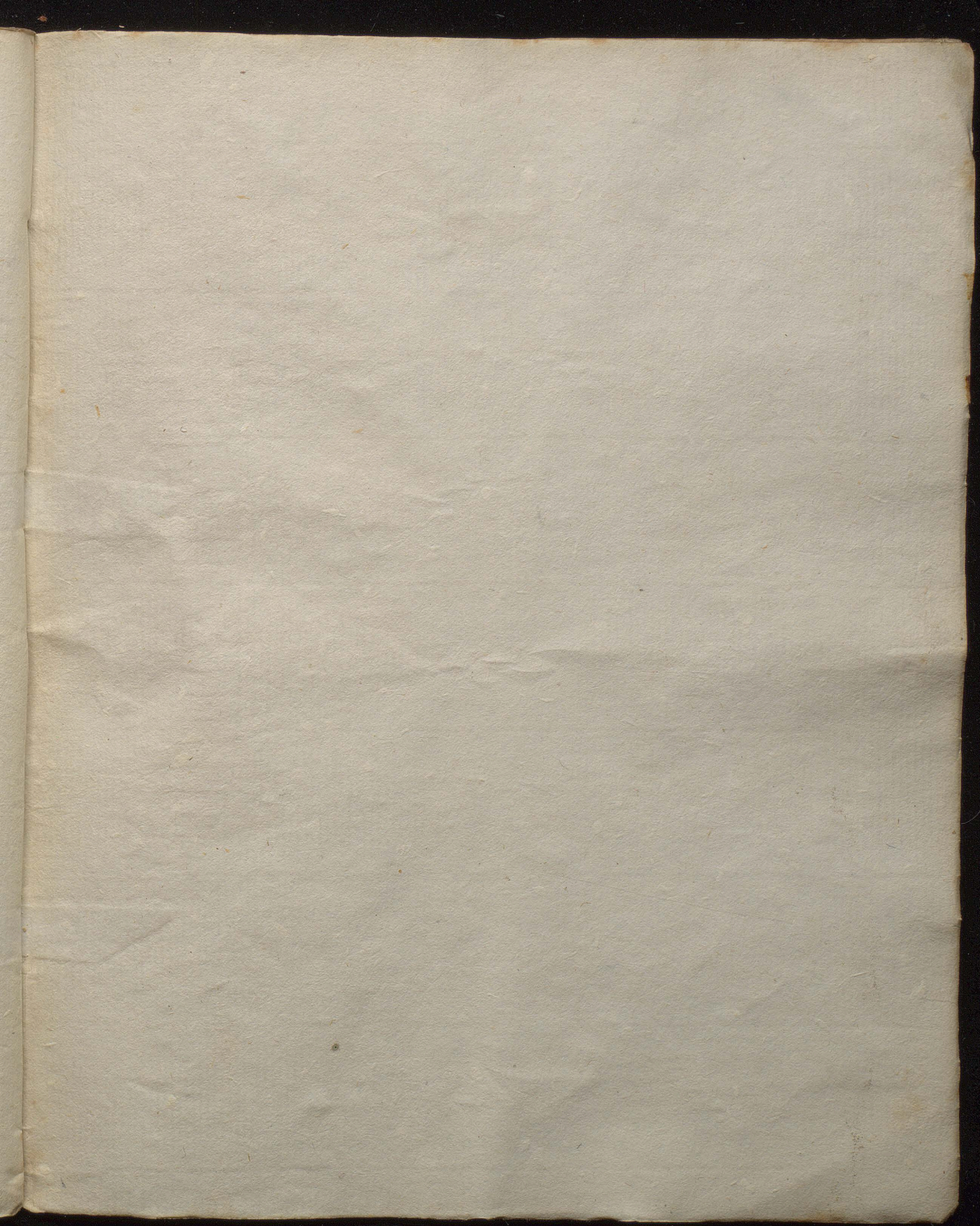
Lad Mithusla bevarer Sallal Lyr Hovt,
at de Lou beklæder Mødet, og Lad Lou
til sand Ogløfning og sand Forstling!

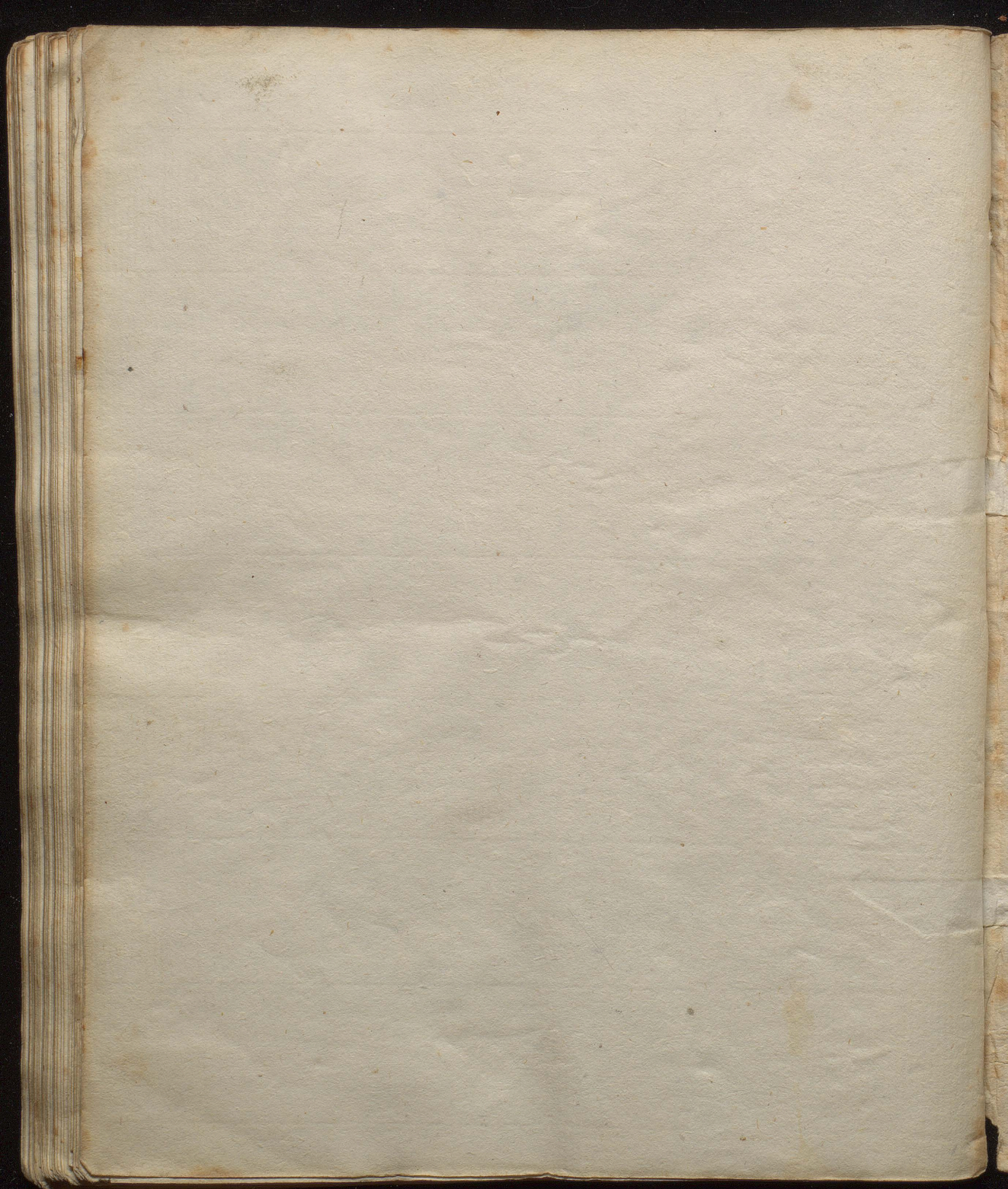
Og, Lad Hov sand, Lylle og

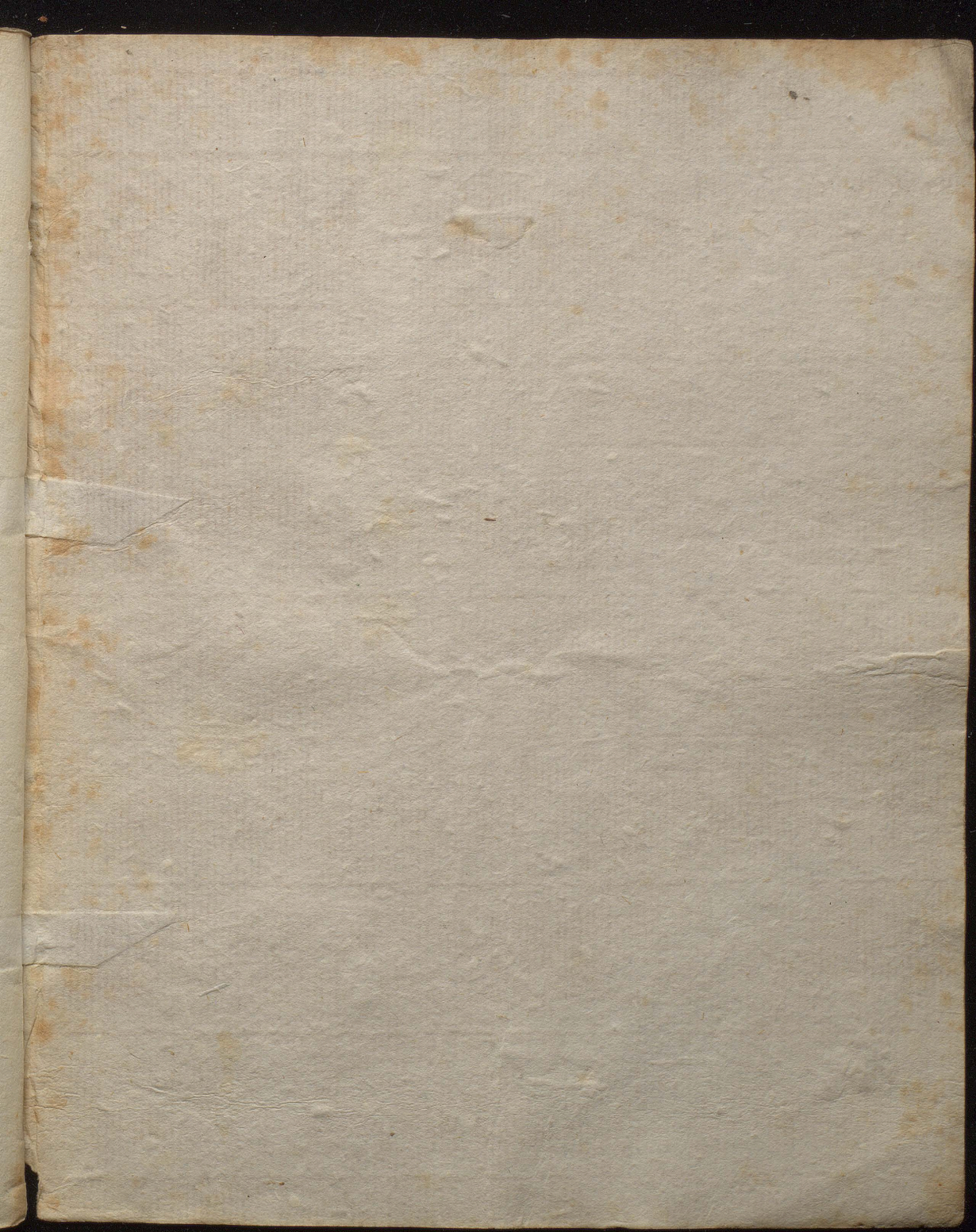
W. Sigurdh og Paa sin Borg og om Gule
Landet, — Gaa om Stuen og Byg !!! —

33